

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdívárshely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: **csütörtökön és vasárnap.**
Előfizetési árak: Egész évre 5 ft, félévre 2 ft 50 kr, negyedévre 1 ft 20 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok, és egyesületek, melyeknek tagjai egyenként előfizetnek 4 ftért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a **szerkesztőséghez** (Dobay János Kézdi-Vásárhelytt) intézendők.
Kiadó hivatal: K.-Vásárhelytt az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová hirdetmények s előfizetési pénzek küldendők.

Az ezredéves kiállítás.

Sokan panaszkodnak, hogy a kiállítást eddig kevesen látogatták, ha ugyan majdnem egy fél millió látogató kevésnek mondható az elmúlt szeszélyes, szeles borus májusi időben. Felmerülhetnek ugyan egyéb panaszok, de magában a kiállításban a józan ész, a becsületesség tudás nem talál kivetni valót. Igazán remek az ezredéves országos kiállítás minden részében és arányaiban, a szabadon repkedő képzelet sem kívánhatott, sem ábrándozhatott volna szebből, jobbról, tanulságosabbról és a magyar fejlődésnek, a magyar ipar, kereskedelem és kultúrának hivebb képéről és tükréről.

Igen, az egész világ meggyőződhetik e kiállításból a magyar nemzet minden téren való előrehaladásáról és ezredéves országos kiállításunk magas nivójáról, mely ép ezért feltétlenül megérdemli és megkövetelheti is az egész művelt világ érdeklődését.

Igen, nemesak a magyar nemzetre birhat, vagy legalább is kell hogy vonzerővel birjon az ezredéves országos kiállítás, hanem csakugyan Európa összes civilizált népeire, melyek — valljuk meg őszintén — kevés kivétellel, nem tanusítanak olyan foku érdeklődést a magyar nemzet ünnepei iránt, mint a milyen mértékben mi azt törekvéseink után méltán elvárhatjuk.

Talán még is igaza volt a kiállítások legügyesebb rendezőjének, gróf Zichy Jenőnek, mikor ő annak idején a parlamentben oly kitartóan érvelt a világkiállítás eszméje érdekében? Talán többet határozott volna a kiállítás neve, mint tartalma? És talán csakugyan úgy lenne, hogy a külföld azt hiszi, miszerint egy országos kiállításhoz semmi köze, mert részére érdekes látni való csak egy világkiállításon található?

Pedig, ha viláagiállításnak neveztük is volna el az ezredéves országos kiállítást, akkor sem mutathattunk volna be sokkal többet, mint így. S kérdjük, nem-e szebb, nem-e méltóbb, neme-e jobban illő ezredéves multunkhoz az, mikor többet mutatunk be, mint a mennyit hirdetünk és a ki küldföldről idejön, az többet talál itt láthatót és tanulmányozhatót, mint a mennyit sejteni is merészelt. Lehet, hogy czélszerűség és az üzlet szempontjából élhettünk volna egy kis szemfényvesztéssel, de mivel ezt tenni, mi magyarok, természetünkhöz és ősi szellemünkhöz hiven nem akartuk, nem is fogadtuk el Zichy gróf czélszerűségi iniditványát és így született meg a várva várt viláagiállítás helyett a jól sikerült ezredéves országos kiállítás.

E napokban, midőn hírneves hírlap-
írókat — látott vendégeül az országos ki-
állítás, ismét meggyőződhetett a nagy

közvélemény egy előkelő csoportja kiállít-
ásunk magas színvonaláról.

Öröm tölt el bennünket, hogy a közvéleménynek oly hivatott képviselőit láthattuk a magyar metropolisban, mint a milyeneket körünkben tisztelni szerencsénk volt. Mert ezek az urak, kik a művelt külföld közvéleményét képviselik tollukkal, nemcsak a régi magyar vendégszeretet életbenmaradásáról győződhetnek meg, hanem egy sokkal fontosabb körülményről, tudniillik arról, hogy a régi magyar nép egy valódi európai állam magas színvonalára emelkedett, a melynek leghűbb tüköre a tanulságokban, látni valóokban és minden szépben és jóban gazdag ezredéves kiállításunkban nyilatkozik meg.

Vendégeink erről meggyőződést szereztek, az bizonyos. E meggyőződésüknek kifejezést adtak fehér abrosz mellett nem egyszer és nem is csak egy-kettő közülök. Vajha magukkal vinnék hazájukba a magyarok iránt érzett szeretetüket és a kiállításon szerzett jó tapasztalataikat vinnék oda, hol a közvéleményt teremtik, ápolják és megnövesztik.

Hadd teremtsenek a magyarok iránt rokonszenvet, ápoljanak a magyar nemzet iránt szeretetet és növeszszsenek kiállításunk iránt fokozódott érdeklődést a nagy közvéleményben! Erre kérjük azidegen hírlapírókat és erre kéri őket a magyar közérület.

TÁRCZA.

Spohr hegedű-művész korából.

Derült nap délutánján egy tizenhat éves ifju ült le egy terebélyes eserfa árnyába, hogy ott részint kipihenhesse uti fáradoalmait, részint pedig, hogy kinzó éhét csillapíthassa sovány eledele elköltésével.

Hetekkel ezelőtt lépett könnyelt szemekkel s keşerűséggel szívében a lűneburgi pusztán átvezető vándorutjára. Minél inkább fogyott készpénze, annál inkább nőtt gondja, ennek daczára nem esőkent bátorsága, hisz vele volthú kiserője sorsadat örömben s bánatban osztozója: forrón szeretett hegedűje.

Ezzel ment ki a nagy világba, hogy magát tovább képezze s szerencsáját megalapítsa.

De minden reménye meghiúsult, midőn a művészekkel bővelkedő Hamburg városában megkezdte működését. Várakozásában koserűen csalódva, kétségbeesve készült visszatérni. Elhagytokként vándorolt a lüneburgi pusztaságon át szakadatlanul gondolkodva a módon, melylyel óhajtott ezéljához juthatna. Ez út vezette őt a cserfa jöteknyn árnyába.

Ekkor mentő-angyalként sejtelle támadt. Eszébe jutott a zenekedvelő braunschweigi herceg, ki maga is hegedűjátékos s ki bizonyára ezeknél fogva a legerősebb támaszt fogja nyújtani egy a zeneművészet után törekvő fiatal zenészeknek.

— El hozzá! — kiáltá az ifju — csak egyszer hallgason meg téged játszani: szerencséd meg van alapítva.

S mint a vidám napsugár a sűrű ködöt eloszlatja s az árnyékát száműzi, úgy oszlatta s üzte el e szerencses ötlet az ifjú szomorú hangulatát.

A legmegelégedettebb hangulatban tette meg utját vissza Braunschweigba, hol egy szerény fogadóba szállt.

— Tollat, papirost elő! — Rövid idő alatt meg-
volt a kérvény, melyet egy várakozásteljes nap
után a magas urnak átadandó volt.

Megújult pompában ragyogott a nap s harmatos reggel volt, midőn az ifjú művész vidáman, reménytelt kebbel ment keresztül a városon kívül fekvő kerteken s réteken, élvezettel hallgatva a madarak énekét.

A folyón át meglátta már a napsugarakkal aranyozott uri kastélyt, melynek falain belül még nem látszott ébren lenni senki sem.

— Vajjon mi eredménye lesz lépésemnek? — gondolkodék az ifjú — s mielőtt gondolatát folytathatta volna, lépteket hallott; körülnézve, pillantása csakhamar egy egyszerű öltözött férfiúra esett, ki elője érkezvén, őt azonnal meg is szólította.

— Ki vagy?

— Honnan jössz ?

— Hamburgból.

— Hová megy?

— Fenségedhez, egy alázatos kéréssel, — mon-
dá — s átnyújtá a herczegnek a kérvényt.

— Micsoda atyád?

— Atyám orvos.

— Mit tanultál?

— Hegedülni tanultam; gyermekkorom óta óhajtom magamat a zenének szentelni; szülőim szerettek a zenét s sokat foglalkoztak azzal, én pedig örökké elhallgattam s igen gyakran könyekig hatott meg. Mikor egy alkalommal egy ügyes begedűjátékost hallottam, örült szívem s tizszeresen éreztem a vágyat: hegedűművésznék lenni! Szülőimet addig kértem, hogy taníttassanak, míg kérésemnek eleget tettek. Gyakoroltam azután magamat éjjelnappal s midőn apám felszólított, hogy válasszszak életpályát, keblemhez szorítottam a hegedűt s mondám: „Ehez lesztek örökké hű!” Erre leküldött Braunschweigba, hol Maucourt tanítványa lettem.

Egy körut, melyet innen Hamburgba tettem, minden jó eredménnyel nélküli volt, miért is onnan visszajöttem ide, hogy fenségedet arra kérjem, hogy engem egy előrendű mester által taníttasson ki.

A herezeg élénk részvétel volt az ifjú iránt, a ki oly nyíltszívűséggel mondta el életrsorsát, s mind jobban megtetszett neki. A legszívesebb hangon hívta meg kastélyába másnapra, hol tudtára adandja, mi határozatokat főlötte.

Fővárosi levél.

A magyar főváros csodálatos föllendülése ámulattal tölti el a vidéket s az idegent. De maga a budapesti lakosság is, mely szemtanúja e rohamos átalakulásnak, csodálkozással szemléli az amerikai arányokban végbemenő fejlődést.

Ez a folytonos haladás oly általános s jellegzetes, hogy szemmel kísérhetjük annak minden fázisát. A csecsemőből ifjú lesz, az ifjúból lesz férfi, ebből aggasztán. Ámde a csecsemő és aggasztó közötti fejlődésnek csak a nevezetesebb megálló pontjait vagyunk képesek fixirozni, míg a fejlődés egyes mozzanatai ismeretlenek előttünk s érzékeinkkel közelebbről meg nem állapíthatók.

S nem látja szemünk, miként fejlődik a csemete terebélyes fává, miként erősödnek meg a fának gyökerei s lesz hatalmassá ennek törzse, koronája, de látjuk, — mert láthatjuk — Budapest hogy nő, hogy gyarapodik és fejlődik napról-napra, pillanatról-pillanatra. Egy-egy pillanatnyi fölvétel hű képe, mása a fejlődési processzus jellegzetes momentumainak. Mivé is lett a 30-as és 40-es évek híros sárfészekje: a régi Pest!

A rongyos viskók eltűntek, kevesbedik az egyemeletes házak száma; elhagyatott és személtaraktató helyeken fényes paloták emelkednek, szűk sikátorok helyett széles bulvárdok, homokbuczkák helyén zöldelő pázsit, árnyas ligetek láthatók. Leomlanak a disztelen kaszárnyák s opulnek szüntelen és lázas gyorsasággal világra szóló köz- és magánépületek! S kegyetlenül száműzzük apáink nagy vívmányát: a légszeszt, mert ma már csak villanyos a fűzés, fűtés és beszélgetés.

Lóvonatra már a férfiak sem akarnak felszállni, viszont a női kerékpárosok száma az meg egyre szaporodik. Minden hónapban egy új orfeum megnyitását ünnepeljük s míg egy merész lendülettel felkapaszkodunk a nyugati civilizáció Csímorasz-szójára, a fantáziánk tüzelte érzékeink a kelet gyönyöreiben keresnek kielégítést.

Ime Ős-Budavára és Új-Konstantinápoly hatalmas megezárfaljak Goluchovszky grófnak azt az állítását, hogy Európában a török többé nem életképes. Hogyne volna az, mikor nálunk is újból megszilárdult a félhold uralma.

Igen, tudunk mi lelkesedni a nyugat és kelet minden vívmányaiért és gyönyöreiért, mert igazán nagyvárosi emberek vagyunk s mert ami a fő: Budapest... világváros.

Az igaz, hogy az idegenforgalom még mindig nem akar lendületet venni s jóllehet egyik-másik élelmes külföldi honfitársunk jó esomé pénzt kapott a kiállítási igazgatóságtól, hogy kiállításunknak és hazánknek reklámot csináljon a külföldön, az angolok francziák és amerikaiak mégis csak nagyon szóránnyosan s gyéren érkeznek hozzánk. De azért Budapest mégis világváros.

Az ifjú művész haza sietett, hogy magát a holnapi fontos napra előkészítse. Majd ruháját keféltette meg, majd hegedűjét vette elő, hogy abból a legesodásabb hangokat, a legédesebb dallamokat csalja ki.

A következő napon a herezeg komornyikja előtt állt.

„Kicsoda maga? — kérde az ifjutól, uraság szolgálknál szokásos hányivet hangon.

— Én nem vagyok „maga” — felelé Spohr. A herezeg ide rondelt engem, s maga jelentsen be, még pedig azonnal!

Erre kissé nagy hangon folytatott párbeszéd alkalmasint behatolt a herezeg lakosztályába, mert erre nyomban az előszobába lépett a herezeg.

Mikor meglátta az ifjut, behívtá dolgozó szobájába s itt közölte vele óhaját, hogy a herezegnőnél adandó hangversenyen szeretné játékát hallanni.

— Kíván még valamit?

— Fenséges ur! — komornyikja úgy szólít engem „maga”, ezt komolyan meg kell neki tiltani.

A herezeg nevetett s megértte, hogy a bajon segíteni fog.

Ragyogó arccal sietett haza. „Hisz majd hegedűlök én nektek, hogy szemetek, szátok oláll!” — gondola — s hegedűje után nyult.

A hangverseny ideje meglelt határozva.

Az estély megkezdődött.

Hegedűjének hangja szívhez szólt. Minden

S habár a villanyos vasut a kiállítás ideje alatt éjjel előtt beszünteti a közlekedést, s noha a földalatti vasut exterritorális jogokat vindikál magának a rendőri felügyelettel szemben, s ámbátor a gőzszikló még a millenium idején s egy kiváló jelentőségű miniszterelnöki estély alkalmával is már 11 órakor beszünteti az üzemet, Budapest azért mégis csak világváros.

Igaz, hogy a felsorolt részletek nem igen emelik a székes főváros világvárosi jellegét, de mert renitlenségek és fogyatkozások mindenütt előfordulnak, megadással belenyugodnánk a meglevő állapotokba, bizalommal viseltetvén a jövő iránt, mely előbb-utóbb amugyis véget fog vetni a mai slendrián rendszernek.

Ámde komoly aggodalemmal tölt el bennünket az a tény, hogy a hiba nálunk nem annyira a viszonyokban, mint inkább magukban az emberekben rejlik.

Legnagyobb bajunk, hogy fegyelmetlenek és neveletlenek vagyunk. Ámde addig, amíg az emberek irtózní fognak a komoly mankától, s a stréberség, meg a klikkrendszer mindenütt orgiát ülhet, mindaddig ársiaak lesznek az állapotok s Budapest nem lesz, mert nem is lehet igazi világváros.

A stréberség s nagykepuskodás ugyanis fenhőjázóvá és elbizakodottá, vagyis neveletlenekké teszi az embereket. Sajnálatlall kell bevallanunk, hogy a zsurnalisztika számos képviselője is — természetesen a lármásabb stotakodóbb része — valósággal brilliroz ezen a téren.

Elég frappáns bizonyítékát láttuk ennek a ténynek épp a hét folyamán megtartott harmadik nemzetközi kongresszuson is, de tekintettel a tekintetbe veendőkre, sikló nélkül gyorsan keresztül siklunk ezen a sikamlós kérdéssén.

S a ha bár a hatodik nagyhatalom képviselői is oly gyakran kollizióba jönnek a szerénység s a jó nevelés sugalmazta szabályokkal esoda-e, ha a közönséges halandók nagyobb részének sejtelve sines arról, hogy milyenek kellene lennie a világvárosi s jó nevelésű polgárság viselkedésének.

Rémseges sok pénzt költünk lakásra, berendezésre, toilletre és piperére, játszunk lawn tennist és járunk színházba, sőt kocsikázunk, sportolunk s megjelenünk a nagyobb korzókon. Klimatikus gyógyhelyeken és tengeri fürdőkön mindenütt otthonosok vagyunk; utazunk szárazon és tengeren, beszélünk négy öt nyelvet, de azért vallás-, faj és nemi különbség nélkül sem állani, sem enni, sem inni, sem beszélni, de talán még hallgatni sem tudunk.

Igazi haladást az újabb időben csak az öltözködésben tettünk, mert néhány év óta igazán sikkesen öltözködnek hölgyeink s ha közülük még sokan megnézik Ős-Budavárban „Le coucher da la mariéet”, talán a levettkezés művészetében is utólérik a francziákat.

hangja majd ujjongott, majd könyekig megható volt. Minden érzését hurjaiba öntötte: hegedűje beszélt.

A fiatal udvari zenész ennek folytán a legjelesebb mesterek tanítványa lett; áttanulta Eck nehéz iskoláját s becsúgya nem hagyta nyugodni addig, míg el nem érte a legmagasabb fokot a művészetben, megmutatandó a jó hercegnak, hogy kegyének, napja nem sugárzott méltatlanra.

Igy lett Spohr nagy mestere hegedűjének s legnagyobb mestere nagy tanítványainak; s lett híressé azon művészete által, hogy a szerző gondolatját megértve, annak szellemében játszott s a tűz, gyengédség s az érzés mélysége által, mely játékát jellemezte, egész Európát elbűvölte. Sohasem esengett a nagyok kegye után, kik őt kitüntetéssel halmozták el, ellenkezőleg méltóságának s értékének teljes tudatában nemesönérzettel, férfias komolysággal szállt szembe a császárok és fejedelmek változó szeszélyeivel, magáról azonban megfelleledkezve, hol azt a művészet érdeke kívánta.

Szóval egy igazi nagy művész lett belőle, kinek hátrahagyott művei ma is remekei a hegedű technikai irodalomnak. Németből:

Ságh József.

De mivel e helyen csak azokat a momentumokat akarom különösen kiemelni, melyek nyilvánvalóvá teszik, hogy a világvárosi műveltségünknek nines még meg a kellő alapja, vagy legalább is hiányzik a kellő mélysége, ezuttal inkább társadalmi életünk egyéb sajátosságairól fogok szólni. Bizonyos, pl. hogy a hol a rendőrség, a vasuti alkalmazottak, állami és városi tisztviselők úgy bánhatnak a közönséggel, mint ahogy nálunk bannak, s viszont ahol a közönség oly türelmetlen, erőszakos s fegyelmetlen mint a milyen nálunk: ott a nagy világvárosokat jellemző nyugati műveltségről igazán szó sem lehet.

Különösen botrányos az a viszony, mely létezik nálunk egyrészt a publikum, másrészt pedig a rendőrség és a kalauzok közt.

Publikumunk ugyanis nagyon önző, tolakodó, kiméletlen és erőszakos még akkor is, ha erre egyáltalán nines szükség. Mindig csak a leglármásabbnak s annak van igaza, aki szóval, ököllel jobban győzi.

Ha pl. fent ül már valaki a kocsiban, akkor argusszemmel lesi, hogy a rendes számu utasnál többen föl ne ülhessenek a kocsi, de ugyanezen valaki azután a leggorombább, ha egy más valaki őt figyelmezteti arra, hogy „megtelt.”

A nőknek és gyermekeknek nemesak hogy nem kelünk a védelmükre, hanem erőszakoskodásunkkal mintegy rákényszerítjük őket is, hogy részt vegyenek a „helyért való” tusakodásban. S jaj a kalauznak, jaj a rendőrnek, aki beleavatkozik a pörkedéseinkbe, ökleldéseinkbe, mert az egyik vagy a másik féltől bizonnyára kijut neki ilyenkor a gombaságból.

Nem azért mondtam ezt, mintha tulságos finomoknak és udvariasoknak tartanám a budapesti kocsisokat, kalauzokat és rendőröket. De hát látok én bizony naponta olyan tanárokat, ügyvédeket, orvosokat, mérnököket és állami hivatalnokokat is, akiknek föllépése és viselkedése közel jár a kocsisok modorához.

Ámde, ha azt akarjuk, hogy a kocsis, rendőr velünk szemben magát illedelmesen viselje, legyenek velük és polgártársainkkal szemben mi is türelmebbek és udvariasabbak, mint ahogy eddig voltunk. Mert, amely városnak előkelő polgársága nem emelkedik a társadalmi műveltség bizonyos magaslatára, az a város, akármennyi is benne a biezikli, telefon és villanyos lámpa: még nem nyugati világváros; sőt azt sem mondhatni róla, hogy európai Chikágó.

Veritas.

Irodalom.

— **Milleniumi történet.** Az Athenaeum r. társulat kiadásában megjelenő „A magyar nemzet története” című tíz kötetes nagy munkából (milleniumi kiadás) könyvpiazzra került a 72. 73. és 74. füzet, a melyekben dr. Fraknói Vilmos, a Hunyadiak korának kiváló történetírója folytatja Mátyás király sziléziai hadjáratának történetét, majd áttér Hunyady Mátyás házasságának, az osztrákok elleni hadjáratának, Bécs bevételeének, Mátyás hadseregének, diplomáciájának stb. ismertetésére. A 73. füzetben Fraknói be is fejezi a Hunyadiak történetét Mátyás halálával és áttér a Jagellók korára, mely ennek a negyedik kötetnek második részét képezi. Ezekben a füzetekben majdnem minden lapra esik egy-egy igen érdekes kép vagy ábrázolat, mely Hunyady Mátyás király korára vonatkozik. A 72-ik füzethez műmellékletül van csatolva „Nándor-Fehérvár bevétele a törökök által” egy 2522. évből származó nürnbergi színeset után, „Hunyady János síremlékének” rajza a gyalafehérvári székesegyházban levő sir után; a 73-ik füzet rendkívüli diszes műmellékletét képezi „Victorini Commentum Super Rhretoricis Ciceronis” című Corvin-kodex címűlapjának színes hasonmása. Ez a nevezetes Corvin-kodex Emich Gusztáv es. és kir. asztalnok, az Athenaeum r. társaság vezérigazgatójának birtokában van. Ugyancsak a második műmellékletben Csorna Károly remek rajzában látható „Vajda-Hunyadvára a lovagteremmel.” Egyes füzet ára 30 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben. Előfizetés negyedévre (12 füzet) 3 ftt 60 kr. félévre (24 füzet) 7 ftt 20 kr. Az előfizetők minden szombatn egy-egy füzetet kapnak.

— **Az 1848–49–iki Magyar szabadságharc története** című nagyszabású illusztrált munkából most jelent meg a 91. ik füzet, melyben Graza György Dembinszki megbukasztásának történetét mondja el. A kiváló munkának ez a része is olyan, mint egy hatalmas dráma, teli meglepő fordulatokkal, erővel, s szépséggel. Egyáltalában a munka megírásán terjedelmes daczára nem látszik hanyatlás. Most is olyan friss, eleven szépen megírott, mint az első füzetek. A füzet illusztrációi és képei ezek: Nyolcz lap Tassy Béla olmtüzi emlékkönyvéből, Vikovics Sebő 1849-iki igazságügyminiszter Ihász Dániel, honvédezered, Görgei Artur.

— **Vettük** egyik kedvenc művünket a Szalay-Baróti-féle „Magyar Nemzet története” című millennáris nagyszabású irodalmi vállalat 39-ik füzetét, melylyel a szép és örökbecsű munka második kötete leli befejezését. Szerzők e kötettel Magyarország történetének a vegyes házakból származott királyok korszakát — hazai történelmünk egyik legkimagaslóbbát, de egyzersmind leggyászosabbát is fejezik be, az e korszakbeli köz- és műveltségi állapotoknak rendkívül érdekesítő esetelésüket bezárván a középkori építészet, különösen az egyházi műemlékek s a művészeti viszonyok eleven bemutatásával s méltán mondhatják zárószavaikban, hogy e kor bár mindössze csak százhuszonöt évre terjed, eseményekben talán legváltozatosabb korszaka a magyar történetnek. A 39-ik füzet képdíszében gyönyörködve, mindenekelőtt egy pazar arany- és színfényben tündöklő Corvin codexnek a czimlapja ragadja meg figyelmünket abban a szemképrázlatú művészi kivitelben, mely Attavante kezére vall s a Corvin codexnek magadja megbecsülhetlen értékét. Különös figyelmet érdemel az, hogy e pompás czimlap is a kiadók Wodianer F. és fia budapesti nyomdai műintézetből került ki. A többi műemlékek és illusztrációk a következők: Műemléket: Egy Corvin-codex czimlapja. Képek: A pozsonyi főegyház, a ferencziek templomának tornya Pozsonyban, Vörös márványkő-törődék Mátyás király budai palotájáról, A bártfai városház homlokzata, A haldokló szűz, A prágai Szt. György szobor, Oltárkép a székesegyházban, Falfestmény-részlet a vajda hunyadi várban.

— **Budapesti napilap** most annyi van, hogy a vidéki ember szinte zavarba jön, melyiket járasson tulajdonképpen. A legtöbb azonban pártpolitikájú és a választás a lapok között épen nem nehéz, ha egy független s minden ízében demokrata napilapot akarunk járni. A „Magyar Hírlap” ama kevés lap közül való, mely semmiféle pártérdeknek nem áll szolgálatában. A kormánnyal szemben éppoly független, mint az ellenzéki pártokkal szemben és nincs más meggyőződése, mint a saját meggyőződése, nincs más érdeke, mint az ország érdeke. Főszerkesztője Horváth Gyula pártunkon kívüli országgyűlési képviselő, Fenyő Sándor felelős szerkesztővel egyetemben nem tartoznak semmiféle politikai vagy társadalmi klikkhoz és ez a „Magyar hírlap”-nak könnyűvé teszi a bátor szókimondást és nyílt állásfoglalást szemben mindazzal, ami Magyarországot magyarságának, függetlenségének és liberalizmusának kárára válik. A „Magyar Hírlap” ennek is köszönheti politikai súlyát és nagy népszerűségét, olvasottságát. Zsurnalistikailag a „Magyar Hírlap” magasan felette áll a legtöbb napilapnak. Tárcaí szellemek és szórakoztatók, „Társaság” rovata a humornak van szentelve, „Kiállítás mesék” ezimen naponként közöl érdekes és mulattató dolgokat. Ujdonságai bőveek és frissek, hírszolgálatá egyáltalán a letékeletesebb. Nagy súlyt fektet a közgazdaságra és különösen a vidék érdekeire. E mellett számos értékes kedvezményben részesíti előfizető közönségét. Regényeit könyvalakban adja közre, a „Kis Világ” ez. képes gyermeklapot ingyen küldi, csak szállítási költség fejében számít negyedévenként 50 krt. A millenniumi albumot (100 oldalas kötet) ugyancsak díjtalanul küldi a negyedéves előfizetőknek; az „Évszak” ez. illusztrált divatlapot féláron negyedévenként 65 kr-ért kapják meg azok, a kik reflektálnak rá és a Millenniumi tájékoztatót, mely utbaigazítja a vidéki embert Budapesten, 20 kr. beküldése mellett kaphatja az, a ki előfizet a „Magyar Hírlap”-ra, mely különben is készségesen és örömmel ad választ minden felmerülő esetben. A „Szerkesztői üzenetek” rovatban. Minden kedvezmények mellett a legolcsóbb napilap a „Magyar Hírlap”, (negyedévre

3 frt 50, egy hónapra 1 frt 20). Mindezek megmagyarázzák, miért ajánljuk olvasóinknak, hogy a „Magyar Hírlap”-ra fizessenek elő. Az előfizetési összegek legezlszerűben postautalványon küldhetők Budapestre, a Honvéd-utca 4. sz. újságházhoz.

— **A Pesti Hírlap**, mint minden évben, ezuttal is gondoskodik meglepetésről olvasóközönsége számára. A Pesti Hírlap Naptárába, melyet minden előfizető ajándéku kap, összegyűjti az ezredéves Magyarország legszebb asszonyainak és leányainak arcképeit s így a Naptár — gazdag és változatos tartalmán kívül — ezuttal valószínűleg szépség-albumot is fog képezni. (Az arckép-beküldés és kiválasztás módjait a szerkesztőség később fogja publikálni.) Kétségtelen, hogy a most megjelenő napilapok közt a Pesti Hírlap a legbővebb tartalmu (hét-közben 20—22—24, vasárnap 32—63—40 oldal terjedelmű) s egyedül nyújt különböző kedvezményeket előfizetőinek; ily az évi nagy képes naptárakon kívül havonként jegyzetekre való esinos naptár s a Pesti Hírlap előfizetői a Párisi Divat című, hetenkint megjelenő gyönyörű divatlapot negyedévre 1 frt-ért rendelhetik meg, vagyis épen fele áron. A Pesti Hírlap büszkén hivatkozhatik arra, hogy házáknak két legelső írója Jókai és Mikszáth Kálmán rendes munkatársai, akik körül jeles tárcaírók csoportosulnak, nem kevésbé jeles vezércikk-írók. A következő negyedévben Jókaitól regényt, Mikszáthtól elbeszélést fog a Pesti Hírlap közölni, nem is említve újabb időben sűrűn megjelenő nagyérdemű tárcaírókat. Mutatványszámokat mindenkinek küld a kiadóhivatal (Budapest, váci-körut 78.), hova az előfizetési pénzeket is küldeni kell. (Egy óra 1 frt 20, negyedévre 3 frt 50, Párisi Divattal együtt negyedévre 4 frt 50).

Ujdonságok

— **Milyen időnk lesz?** A budapesti meteorológiai intézet távirati tudósítása szerint a közelebbi napokban részben felhős, enyhe idő várható, helyenként kevés esővel.

— **Időjárásunk.** Mióta a hivatalos nyár beköszöntött, az időjárás egészen lehült, mintha csak derekán volnánk. Naponként nehéz felhőtömegek vonulnak el az égboltján, de azért eső nincs. Ez a hűvös időjárás különben a napfordulások korszakában nálunk rendes dolog s azért em látunk abban semmi különösöt. A hőmérő állása árnyékban 12—15 R° között váltakozik.

— **Értesítés.** A kereskedő-íjak Társulata tudatja, hogy a folyó hó 28-ára hirdett táncmulatságuk nem az Unio-kertben, mint az a meghívóban jelezve volt, hanem a Nagy Ferencz ur ligetében mint kosaras táncmulatság fog megtartatni. Netalán kedvezőtlen idő esetén a mulatság a következő vasárnap, azaz július hó 5-én fog megtartatni. A mulatság kezdete délután 2 órakor, melyet a főtéren zene fog jelezni.

— **Színészet.** Bodoky Antal szintársulata még egyre küzd a közönség részvétlenségével, ürességtől kongó házak előtt tartja előadásait. Mult hétfőn zóna előadás volt felére leszállított helyárok mellett, mely alkalommal Lumpáczius került színre, aközönség egészen megtöltötte a színikört. Ugy látszik, hogy az olesó előadások (miután a helyi honvédség részére 100 jegyet bocsátott ingyen rendelkezésre az igazgató) jobban sikerülnek, tehát ezekre kellene nagyobb súlyt fektetni, mert az egész fizetési publikum közönyét ugy látszik semmi sem képes megtörni. Ez a millenáris esztendő ugy nálunk, mint más városokban, épen nem sok jót ígér a magyar színészetnek.

— **Vasuti talpfák szállítása.** A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara tudatja, hogy a m. kir. államvasutak igazgatósága részére a jövő évtől kezdve szükségelt 550.000 drb. 250 cm. hosszú első és 270.000 drb. 220 cm. hosszú másod rangu talpfa szállítása iránt nevezett igazgatósághoz folyó évi július hó 11-éig lehet ajánlatokat benyújtani. A közelebbi feltételek a kamara irodájában megtekinthetők.

— **Hirtelen halál.** Pávai Csekme András mult pénteken reggel szántás közben hirtelen rosszul lett s összeesett. Azonnal beszállították a faluba s orvost hívtak, ki futólagos rosszulétet konstatalt, de azért a beteg estére meghalt. Ezen gyanus körülménynél fogva az eljárásság a törvényszékhez jelentést tett, mely kiszállt nagy apparatussal a

helyszínére s a hullát felbontozolva, konstataulta, hogy a halál egyszerű tüdőgyulladás folytán következett be, melyet az elhalt több nap óta, fenjárvá s dolgozva, vitt s csak akkor esett össze, mikor már a kór végső stadiumába jutott. Ez a kis eset is tanúsága annak, hogy népünk miképen gondolkodik a maga betegségeről. Szenved és meghal, csak hogy orvoshoz ne kelljen fordulnia.

— **Székely munkások alkalmazása.** A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara tudatja, hogy a m. kir. államvasutak gépgyáraiba a jövő hónapokban több ügyes vasgyalus, vésős- és marós nyerhet alkalmazást. Székely főmunkások felvételükért a kamara útján folyamodhatnak.

— **A székelyudvarhelyi kir. állami főreáliskola** közhírré teszi, hogy 1. A székelyudvarhelyi kir. állami főreáliskolával kapcsolatos internátusba az 1896—97 tanévre 65 tanuló vétetik föl, a kik közül 30 egész díjjal, azaz 400 koronát, 10 tanuló 300 koronát, 10 tanuló 200 koronát és 15 tanuló 150 koronát tartozik fizetni. E helyekre ezennel pályázat hirdettetik. 2. Azon szülők vagy gyámok, kik fiaikat, vagy gyámoltjaikat az internátusba felvétetni óhajtják, ebbeli kérésüket f. évi július 15-ig az igazgatósághoz nyújtják be, czimük és lakásuk pontos megjelölésével. Egyéb feltételek kiadóhivatalunkban megtekinthetők.

— **Székelyek érdekében.** Kereskedelmügyi m. kir. miniszter. 35932 sz. 1896. Nagyméltóságú főispán ur! Kapcsolatban az 1891 évi április hó 18-án 9616 sz. a. kiadott leirattal értesitem Nagyméltóságodat, hogy a m. kir. államvasutak gépgyára és a diósgyőri m. kir. vas- és acélgépgyár felügyelő bizottságának hozzám f. é. május hó 17-én 13435 sz. a. felterjesztett jelentése szerint a f. é. április hó 15-ike óta a budapesti gépgyárba 1 székely vidéki géplakatos vétetett föl, s hogy ezen gyárban a jövő hónapban több ügyes vasgyalus, vésős- és marós lesz felvethető. A diósgyőri gyárban a mult hónapban székelyvidéki munkás nem vétetett fel. Egyben felhívom Nagyméltóságodat, hogy a szükségeseket a szokott módon közzé téve, a felvételtől kérelmezők érdekében közvetlenül forduljon a nevezett gyárak felügyelő bizottságához. Fogadjon Nagyméltóságod kiváló tisztelettem őszinte nyilvánítását. Budapest, 1896. május 29-én A miniszter megbízásából: Kvassay sk. miniszteri tanácsos.

— **Az algyógyi m. kir. állami Gróf Kun Kocsárd székely földműves iskola** — E. M. K. E. alapítás — igazgatója 16 ingyenes és 4 mérsékelt fizetési helyre, melyek f. évi október 1-én töltenek be, ezennel pályázatot hirdet. Az iskola czélja: 2 éves tanfolyam alatt a befogadott ifjakat a mezőgazdaság minden ágában gyakorlatilag kiképezni, hogy a kilépő tanulók saját kis gazdaságuk okszerű kezelésére képesek vagy nagyobb birtokban a munkák felügyelésére, vezetésére alkalmazhatók legyenek. Pályázat feltételei a következők: 1. Az ingyenes helyekre kizárólag csak a Háromszék-, Csik-, Udvarhely- és Maros-Tordaivármegyei székely és a csángó községi illetőségű földműves ifjak vétetnek fel. Az ezen helyre befogadott tanulók a teljes ingyenes oktatáson kívül, díjtalanul nyernek: élelmezést, lakást butorral és ágyruhával, fűtést, világítást, mosást, betegség esetén orvoslást, az oktatáshoz szükséges tan-, kerti és gazdasági eszközöket. Kap minden növendék ruházatra évenként 15 forintot és szorgalmához képest évenként 15 forint munkabérré is számíthat. 2. A 4 mérsékelt fizetési helyre pályázhat bármely magyar honpolgár. Ezek minden hó 1-én élelmezésükre 9 frtot fizetnek az iskola igazgatóságánál. Az ezekre a helyekre befogadottak csupán élelmezésben részesülnek; lakásról, fűtésről, világításról stb. saját költségükön tartoznak gondoskodni. Egyebekben a benlakó tanulókkal egyenlő kötelezettség alatt állanak. 3. Mind az ingyenes, mind pedig a bejáró fizetési helyekre rendszeresen csak oly a földműves osztályhoz tartozó ifjak vétetnek fel, kik katonakötelezettségüknek eleget tettek, vagy a m. kir. honvédséghez soroztattak be, vagy hadmentességet nyertek és mezei munkák végzésére ép; egészséges, erős testalkattal bírnak, mit orvosilag tartoznak igazolni. Folyamodványok f. évi augusztus 31-ig Algyógyra (Hunyadvármegye, posta helyben) a földművesiskola igazgatóságához nyújtandók be.

— **Vasuti szállítások.** A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara tudatja, hogy a m. kir. államvasutak gépgyárai részére szükségelt égő és kenő repezeolaj szállítása iránt nevezett gépgyárak budapesti igazgatósághoz július hó 10-éig lehet pályázni. A közelebbi feltételek az érdekeltek a kamara irodájában megtekinthetők.

Hirdetések.

Sz. 7119-896
tkvi.

Árverési hird. kivonat.

A k.-vásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közzhírre teszi, hogy albisi Mihály András végrehajtónak odaváló Bakesi Gyula végrehajtást szenvedő elleni 132 frt 50 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Albis község határára fekvő az albisi 146 sz. tjkvben foglalt, a + 1249, 1250 hrsz. 68 frt, 1668 hrsz. 52 frt, 680 681 hrsz. 222 frt, ugy az albisi 651 számú tjkvben foglalt A + 2531 hrsz. 44 frt, valamint az albisi 63 tjkvben foglalt A + 124, 125, 126, 127, hrsz. 211 frt, az 1359, 1360, 1361, 1362 hrsz. 35 frt, az 1373 hrsz. 27 frt, az 1601, 1602 hrsz. 24 frt, a 2091 hrsz. 139 frt, a 2530 hrsz. 90 frt, a 3315/8 3320/1 hrsz. 9 frt, becsértő-kü ingatlanra az árverést a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896 évben július hó 22-ik napján délelőtt 9 órakor Albis község házában megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak. Árverezni szándékozók tartoznak

az ingatlanok becsárának 10 százalékat kézpénzben vagy az 1881. 60. tiz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. tiz. 170 §-a értelmében a bánat pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegélyeztetni. A kir. törvényszék tkvi hatóság.

K.-Vásárhelyt, 1896. Febr. 16-án.

Gaál István.

108. 1-1.

kir. tszéki bíró.

Szíves Tudomásul.

A nagybecsült városi és vidéki közönség szíves tudomására hozni alólírt vagyok bátor, hogy a Csernatonin levő ujan berendezett laktelkem mai nap megnyitottam műhelyem műhelyemet, hol minden a szakmába vágó kocsikészítést, kerékbuzást, javítások és ló vasalásokat a legújabb divat szerint a legmérsékeltbb árak mellett elfogadok.

Kérem a tisztelt közönség szíves pártfogását, mivel mesterségem a legjobb hazai műhelyekben tanultam.

Kiváló tisztelettel

Málnásy József.

112. 1-5.

kocsigyártó.

Sz. 13141
1896.

Pályázati hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. Belügy-miniszteriumnak 41977 sz. a. kelt magas leirata által vármegyénk m. é. Deczember 28-iki közgyűlésében 753 jkvi. pont alatti határozata a szervezett 600 frt fizetéssel 100 frt lakpénzzel javadalmazott szolgabírói és 400 frt fizetéssel 100 frt lakpénzzel ellátott járási őrnöki állomások jóváhagyatván, annak betöltése iránt ezenel pályázatot hirdetek.

Felhívom mindazokat, kik ezen állomást elnyerni ohajtják, miszerint az 1883 évi I. t. cz. 5 §. IV. sz. illetve 19 §-a szerinti minősítésüket eddigi, esetleges szolgálati alkalmaztatásukat, erkölcsi magaviseletüket, életkorukat igazoló okmányokkal felszerelt pályázatukat Háromszékvármegye főispánja Nagyméltóságú Potsa József valóságos belső titkos tanácsos urhoz f. é. július hó 1-éig nyújtásuk be. S.-Szt.-Györgyön, 1896. június 18-án.

Gábor Péter

111. 1-3

alispán.

HANKÓ ÉS HORGÁSZ

ÁSVÁNYVIZEK.

„Hankó“ megfelel a Karlsbadi híres vizeknek s bátran nevezhető magyar Karlsbadinak. Ennek használatára mindenféle gyomor-bélbaj és aranyeres bántalmak biztosan gyógyulnak.

„Horgász“ összetétele ugyanaz, mint a világhírű Gleichenbergi. Kitűnő hatása fényesen bebizonyult gége-, tüdőbajoknál és enyhébb gyomorbajoknál. A „Horgász“ viz mint kitűnő borvíz borral is igen jól élvezhető. Ennek élvezete mellett hosszabb mulatság után is kellemetlen érzése, főfájása nincs az embernek.

Kizárólagos főraktár:

IFJ. JANCSÓ MÓZES

nyomdatulajdonosnál

Kézdí-Vásárhelyt.

Az

„Agrár Takarékpénztár Részvénytársaság“

Marosvásárhelyt

1896. július elsején kezdi meg üzleti működését.

Előjegyzéseket és bejelentéseket jelzálog és más kölcsönökre azonban már addig is elfogad

95. 9-6.

az Igazgatóság.

SCHISSER PÁL

első nagy kárpitos-butor-raktárában

Kézdí-Vásárhelyt

nagy választékban kaphatók a legszolidabban munkált ruganyos szalon-butorok minden minőségben. Teljes garnitúrák: egy kanapé, 6 drb karosszék 100 frtól feljebb, ezenkívül mindentéle divány ottománok, faragott, tömören hajlított faszékek, és függőnytartók tükrök, toilett-asztalok, lószőr és tengerifü matrácok, és sodronyágybetétek galvanizált sodronyból, tömör fakerettel és vasalással, egy nagy ágyra darabja 9 frt.

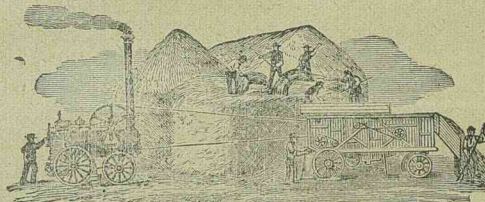
Az üzemhelyiség a kaszinó-épület földszintjén van.

Az anyakönyvvezetők részére előírt nádszékek és diványok jutányos áron kaphatók.

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok © Budapest Váci-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcseplőgép-készletek 20, egész 12 lóerőig, továbbá járgány-cseplőgépek, tisztító-rosták, kenyőzők, kaszáló- és aratógépek, boronák, szénagyűjtők.

„COLUMBIA“ legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, repavágók, kukorica-morzsolók, durulók, őrlő-malmok.

Egyetemes acél-ekék és minden egyéb

2 és 3 vasú ekék gazdasági gépek.

Készletek árjegyzékek kiadásra ingyen és bérmentve küldetnek.

Ny. Ifj. Jancsó Mózesnél Kézdí-Vásárhelyt.